POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický poučný a zábavný,

PRO

SCHOSLOVANÝ AMERICKÉ.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné pro Spoj. St. a neb. Kanady [illegible] **na rok.** — Do Evropy [illegible] ročně.

Zásilky peněz

[illegible] Money Orders. [illegible] New York nebo Chicago.

[illegible]

Všechny dopisy buďtež adresovány

"POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"

(PROGRESS OF THE WEST.)

is the leading republican journal published in Bohemian Language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories, but principally in the West.

J. ROSICKÝ, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

Local notices 20 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements:

One inch a year $12.00
" " 6 Months 7.00
" " 3 " 4.00
" " 1 Month 1.50

☞ *Larger spaces by special contract.*

Office: 138 Farnham Str.

Omaha, Neb., 9. října, 1878

Rudí ďáblové.

Minule přinesli jsme zprávu o srážce vojska s tlupou uprchlých Cheyenne Indiánů a že prchají od Carlyle, Kans. k severu. Dnes jest nám oznámiti, že tlupa nejen dosud chycena není, nýbrž že nalezá se v Nebrasce a prchá k Černým vrchům. Po srážce s vojskem v Kansas překročili Indiáné dráhu Kansas Pacific a nalezše tu v Decatur Co. osady pionérů, počali zabíjeti, loupiti, páliti a vražditi na své cestě k severu. Hlavním účelem loupežení jejich byly koně, které osadníkům napořád odjímali, ponechávajíce jim své vysílené koníky. Majíce stále čerstvé koně, mohli rychle ubíhat a uniknout tak vojsku je pronásledujícímu. Osadníků v kraji tom jest dosud po řídku a na odpor nebylo lze pomýšleti. Kteří byli v čas varováni, uprchli, kteří se nezachránili v čas, byly povražděni. Ženy a děti Indiáné nevraždili, však některým ženám i dívkám, byť útlým, činili násilí. Známých dosud vražd na potoku Sappa, přítoku řeky Republican, spáchali 17, však nepochybně že počet pozdějšími zprávami ještě zroste. Minule vyslovili jsme obavu, že by Indiáné mohli přepadnouti českou osadu v Rawlins Co., jelikož se směrem tím ubírají. Nemajíce odtamtud žádných podrobných zpráv, nejsme dosud obavy té prosti. Telegramy sice hlásají, že ubírali se Indiáné Decatur Co. Však Rawlins sousedí s touto county a česká osada byla nepochybně nedaleko hranic, neboť víme, že v prvních dobách měli osadníci poštu v Decatur Co. Jak dalece nám známo, měla osada ta as 10 neb 12 českých osadníků, mezi nimiž byli p. F. Vocásek od Crete, J. Bouda, R. Springler a F. Spěváček. V Decatur Co., tedy právě kudy Indiáné se ubírali, víme že také byli osazeni někteří krajané. Známe pouze jmena dvou, p. F. Ta ha z Minnesoty a p. V. Rohan. Zprávy o bezpečí těchto našich krajanů očekáváme s netrpělivostí. — V polovici minulého týdne dostihnuli Indiáné hranic Nebrasky a překročivše řeku Republican, pokračovali v útěku svém a pustošení. V pátek ráno dostihli dráhy U. P. 5 mil západně od Ogallala. Mezi tím pobouřeno bylo již veškeré okolní obyvatelstvo a oddělení vojska čítající as 200 m. pod velením Maj. Thorntona vypraveno bylo v pátek ze Sidney k jich pronásledování. Tomuto oddělení následoval v několika hodinách oddíl, který Indiány z Kansas pronásledoval a jiné pomocné tlupy. V sobotu byl Thornton již Indiánům v patách, však tito svedli jej ze stopy, čímž několik hodin zdržen byl. Zároveň se oznamuje, že všichni Siouxové pod náčelníky "Strakatý Ohon" a "Rudý Mrak" opustili reservaci v Dakotě a ubírají se od východu též k Černým vrchům, ku kterým Cheyenové od jihu pádí. Panují proto obavy, že snad mezi všemi jest dorozumění, že hodlají se spojiti a na staré půdě válečné, v okolí Černých vrchů, novou válku zahájiti. Jest proto důležito, aby Cheyenné dostiženi byli dříve než bude jim lze se Siouxy se spojiti a doufá se, že se tak stane. Krajina v které se nyní pohybují jest prázdna osadníků a nebude jim lze nových koní sloupiti, čímž umožněno bude vojsku je dostihnouti.

Toto hrozící nebezpečí, spojení se Cheyenně a Siouxů a možná větší a delší válka s nimy, zaviněno bylo nepochybně samým odborem válečným. Že tato tlupa Cheyenně uprchla z reservace vi se již skoro 3 týdny; že prchá k severu, bylo známo již přes dva týdny. Kdyby správa vojenská byla chtěla jim cestu zamezitu, mohla tak lehce učiniti. Hned po dojití zprávy o boji blíže Kansas Pacific dráhy, dne 27. m. m., měl býti poslán dostatečný počet vojska podél dráhy Union Pacific a tu mohlo lehce Cheyenům zabráněno býti, aby dále k severu neuprchli.

Republikánská konvence v Nebrasce.

V polovici minulého týdne odbývala se v Lincoln republikánská konvence tohoto státu. Zásady, které konvence tato přijmula, jsou následovní:

1.) Prohlašuje se pro svobodnou ničím neobmezovanou volbu na jihu jako i na severu a zaručení všem práv ústavou udělených.

2.) Požaduje poctivou a schopnou správu veřejnou.

3.) Prohlašuje se proti náhradám jihu za škody válkou utrpěné.

4.) Požaduje, aby kongres střežil národ proti utiskování monopolů.

5) Prohlašuje se pro dodržení všech slibů národa a zachování cti národní.

6.) Těší se z patrných známek konce krise a navracejících se lepších časů.

7.) Prohlašuje se pro poctivou měnu a požaduje postavení zeleňáků na rovný stupeň s tvrdou měnou.

8.) Schvaluje, co včasný, zákon nímž oprávněno jest ražení stříbrné měny a požaduje, aby tak zvaný obchodní dolar učiněn byl dolarem zákonitým.

9.) Kárá stranu demokratickou, že v minulé volbě presidentské pokoušela se o dosažení vítězství násilím a zastrašováním před volbou, falšováním hlasů při volbě a pokusy o uplacení voliteli po volbě; že sama (dem. strana) byla původcem zákona elektorálního, ale když seznala že cíle svého ním nedosáhne, odsuzovala zákon ten; že činila pokusy, aby zem uvrhla do zmatků, že chápe se i falešného předstírání, snižujíc v jednom zasedání rozpočet, aby se úsporami honositi mohla a jsouc nucena pak krýti schodky následkem toho nastalé.

10.) Protestuje proti návrhu, aby pozemky veřejné ležící za 100 poledníkem nebyly přístupny zaujmutí a požaduje, aby Indiáné, kteří dosud v Nebrasce jsou, co nejdříve do territorie odstěhováni byli.

11.) Zve všechny občany, bez rozdílu dosavádního přesvědčení, kterým bezpečnost a budoucí zdar republiky na srdci leží, aby se připojili ku straně republikánské, kteráž jediná jest baštou proti zničení národního úvěru a cti.

Tiketa která nominována byla jest následující: Pro člena kongresu pro plnou lhůtu, E. K. Valentine z Caming Co.; pro člena kongresu pro nedokončenou lhůtu T. J. Majors z Nemaha Co.; pro člena kongresu v pádu že by dostala Nebraska dodatečného zastoupení, též T. J. Majors z Nemaha; pro člena nejvyššího soudu Amasa Cobb z Lancaster Co.; pro guvernera Alb. Nance z Polk Co.; pro náměstka E. C. Carnes ze Seward Co.; pro sekretáře státu S. J. Alexander z Thayer Co.; pro auditora F. W. Liedtke z York Co.; pro pokladníka G. M. Bartlett z Lancaster Co.; pro školního superintendenta S. R. Thompson, z Lancaster Co.; pro návladního C. J. Dillworth, z Dawson Co.; pro komisaře státních pozemků F. M. Davis z Clay Co.

Co se této tikety týče, jest sice v celku obstojná, ač ne tak dobrá, jak jsme si přáli. Zejmena pro nejhlavnější, nejdůležitější úřad, pro poslance do kongresu, nepostaven muž, jehož by jsme se zápalem podporovati mohli. Ze všech o úřad ten se ucházejících v této konvenci, padla volba na nejslabšího. E. K. Valentine jest přítomně soudcem okrskovým šestého soudního okrsku. Jest dosud mladým mužem, teprvé 36 roků stár. V čase války sloužil v armádě, po válce pak žil několik roků v Iowa a později přestěhil se do Nebrasky. Před 10 roky stal se úředníkem pozemkového úřadu ve West Point byl po několika letech nahražen nedávno zemřelým členem kongresu F. Welchem, ucházel se pak prakse advokátské, kterou po několik let s nevalným úspěchem ve West Point provozoval a před 2 roky zvolen za soudce v jmenovaném okrsku, však většinou pouze tak nepatrnou, že nastal spor, který soudem rozhodnut býti musil a ve prospěch Valentina dopadnul. Osobně jest mužem dosti příjemným, však schopnosti jeho nejsou takové, jaké by Nebraska od svého jediného poslance vyžadovati měla. Můžeme-li věřiti pověstem, není ani charakter jeho rázu toho, aby jsme od něho očekávati mohli, že hlavní snahou jeho bude, věnovati nezištně schopnosti svých, byť i chatrných službě národu. Nejhůře při tom však jest, že protivník jeho na demokraticko-zeleňácké tiketě, Davis, není o mnoho lepší. Slyšeli čtenáři naši kdy o Credit Mobilier? O tom zlodějském ringu, který stavěl dráhu U. P. a okradl Spoj. Státy i akcionáře o mnoho milionů? Nuž, Davis byl členem a nástrojem ringu toho. On byl jedním z ředitelů při stavbě dráhy, jedním z důvěrníků zlodějského ringu toho. Jelikož demokraté letos nebojují pod praporem "Reformy," neohlíželi se arci na minulost Davisovu a poctili jej nominací. A tak má Nebraska pěknou vyhlídku, že v příštím kongresu, nechť zvolen bude jeden neb druhý z čekanců, bude velmi chatrně zastoupena.

Rovněž chatrně jest zastoupeno na tiketě místo státního právního zástupce nominací C. J. Dilworthe. Schopnosti jeho právnické jsou velmi slabé, snad ne lepší než dosavádního našeho právního zástupce.

Nominace kandidáta guvernerství, Alb. Nance, jest obstojná, ač mohla by lepší býti. Jest též mladý muž, teprvé 31 roků stár, však vzdor mládí svému, sloužil již dvě lhůty v legislatuře a v minulém zasedání byl předsedou sněmovny. Tu dostalo se mu lidké pocty. Obdržel totiž od demokratických, tedy protivnických, poslanců v sněmovně, při konci zasedání, adresu uznání, za schopné a nestranné své řízení zasedání sněmovny. Administrativní schopnosti jeho jsou obstojné, ač jestli mladý věk jeho nebude mu na závadu.

Nominace Amasa Cobb za člena nejvyššího soudu jest výtečná. Pán ten jest jedním z nejschopnějších právníků ve státu a honosí se pověstí velice chvalitebnou.

Ostatní mužové na tiketě, mezi nimiž p. p. Davis a Thompson jsou znovu jmenováni, jsou vesměs uspokojiví a jelikož není pochyby že zvoleni budou, můžeme očekávati dobrou správu státu v budoucích letech.

Jindy a nyní.

Naše neodvislé časopisy se občas honosí, že nejedná se jim o strany, nýbrž o zásady; že nezáleží jim na zdaru té neb oné politické strany, nýbrž na zdaru zásad které zastupují. Že toto jen jich tvrzení jest pouhý dým, měli jsme nejednou příležitost vytknouti. Bedlivý pozorovatel musil již dávno pozorovati, že vychloubajíce se nestranností, šperkují se cizím peřím. Neboť po všechna ta leta pod rouškou nestranosti a neodvislosti otročily straně demokratické, kývali na její pokynutí, hájily zásady její nechť byly jakékoliv, podporovali její navržence, nechť druhu jakéhokoliv. Po celá ta leta zřídka dovolili si kritisovati skutky demokratů, ba i jejich nejzřiklavější bezpráví vyhlašovali za cnosti, darebáctví jejich po celou tu dobu ukrývali a nikdy neosmělili se kritisovati kteréhokoliv navržence strany té, nýbrž vždy hlasem tiketu celou odporoučeli. Nejlepšího důkazu o té nestrannosti dočekali jsme se nyní v otázce finanční. Kdežto všechny ty časopisy "neodvislé" vždy prohlašovaly se pro návrat ku tvrdé měně, pro poctivé peníze, jak mile strana demokratická přijímá za své zásady zeleňácké, mění i ony své "přesvědčení" a spívají "zeleňáckou". Pro ukázku stůjž zde porovnání mezi jindy a nyní. Nynější redaktor "Dennice Novověku" psal v zašlém "Pokroku," jehož redaktorem byl:

"Lehkověrnému a ve finančních věcech úplně neobeznalému lidu lze velmi snadno namluviti, že panující zlé časy zavinil — nedostatek papírových peněz, ač je *to hrubá lež.* V roce peněžního poprasku či krachu bylo více papírových peněz, než leta předešlá. Dle hodnověrných protože úředních výkazů bylo r. 1873, kdy krach se udál o 9,000.000 více papírové měny v oběhu než r. 1872, o 29,000.000 více než roku 1871; o 52,000.000 více než r. 1870; o 58,000.000 více než roku 1869; o 56,000.000 více než roku 1868; o 45,000.000 více než roku 1867. A právě v letech 1867—68—69—70—71 těšily se Spojené Státy nesmírnému blahobytu, ačkoliv bylo v oběhu značně méně papírové měny než roku 1872 a 73, kdy zlé časy počátek svůj vzaly. Z toho tedy patrno, že inflacionisti či papíroměnci lhou, když lidu do očí cpou, že ty zlé časy mají příčinu svou v stahování neb ztenčování množství papírové měny (kontrakci), neboť nejen že měna ta neztenčována, ale naopak rozmnožována byla. Když tedy v letech krach předcházejících nebylo kontrakce, t. j. neztenčen volum (množství) papírové měny, nemohla niktorak ty zlé časy spůsobiti. Věc ta jest tak jasná, že by ji i sám guvernér Allen mohl pochopiti. *Ale papíroměncům se o pravdu nejedná; oni uznávají za potřebné k dosažení vítězství házeti lidu písek do očí,* proto budou až do 12. října tvrditi a opět tvrditi, že zlé časy spůsobeny jsou — nedostatkem papírové měny, byť se jim třeba stokráte dokázalo, že právě od krachu bylo o miliony více papírové měny v oběhu, než v letech největšího blahobytu, krach předcházejících."

Nyní však agituje silně ve prospěch té samé strany zeleňácké, ve prospěch těch samých "papíroměnců" jimž "se o pravdu nejedná;" nyní sám uznává "za potřebné házeti lidu písek do očí."

Podobně vede si i "Slavie". Víme dobře a s námi všichni naši čtenáři, že vždy zastávala zásady poctivé, tvrdé měny. Víme se dobře pamatovati, kterak příkře odsoudila před méně jak dvěma roky náhledy zeleňácké, vyslovené od jednoho jejího dopisovatele z Wilber Neb. A to v době, kdy zeleňácká strana nedostoupila ještě na dnešní stupeň nesmyslnosti; kdy nepožadovala ještě absolutní peníze, nýbrž jen zvětšení dluhu národního vydáním většího množství zeleňáků. Však nyní, kdy strana zeleňácká roste v nesmyslnosti, stal se redaktor Slavie jejím praporečníkem, jejím vůdcem, jejím, byť ne dosud zastavatelem, přece již zastupitelem, jejím kandidátem.

Nejinak děje se s "Slovanem Americkým." Když byl se nejednou ostře vyslovil proti zeleňáctví, když byl bez počtukráte ztropil si úsměšek ze snah zeleňáckých, nyní nemá dosti neodvislosti, aby kandidáty té strany odvrhnul, nýbrž ochotně přijímá nařízení demokratického výboru, pokorně sklání šíji ve jho demokratické a táhne veškerou mocí břímě na vaz jeho vložené. A to se nazývá "neodvislostí."

Strany a zásady.

Národ, který sám sebe ovládá, jak národ Spoj. Států, musí děliti se ve strany, které rozličné zájmy, rozličné náhledy, rozličné zásady zastupují. Od toho, jak zdravé jsou náhledy a zásady té neb jiné strany, jak velkého obliba nalezají zásady ty u voličů, závisí zdar stran. Dle toho která strana se svými zásadami vítězí, soudí se o smýšlení většiny národa. Za minulých 20 roků stály proti sobě dvě hlavní strany národní, demokratická a republikánská. Nejhlavnější otázkou v politice země zdejší, byla po kolik desítiletí otázka zvrchovanosti států, kteráž v sobě zahrnovala otázku otroctví. Kdežto strana demokratická, mající hlavní sílu svou ve státech otrockých, byla stranou zastupující otrokářství, byla strana republikánská stranou rovného práva všem. Strana rovného práva, strana republikánská, ovládla a provedla úlohu jí svěřenou. Splnila veškerá naděje v ni kladené. Staré ty otázky lze považovati nyní za rozřešené a stranám bude nyní jednati s otázkami jinými, s otázkami časovými. Neníť jmeno neb název strany věcí hlavní, nýbrž zásady jaké jaké strana ta zastavuje. Nejdůležitější otázkou časovou této doby, jest otázka finanční. Po kolik let vyhýbaly se obě hlavní strany politické otázce této, až roku letošního vynořila se mocí na povrch. Vytlačena byla šířením se a vzrůstáním strany tak zvané zeleňácké čili jak letos se zove, nacionální. Jelikož strana tato letos skoro ve všech státech své kandidáty postavila, buď samostatně, buď spolu se stranou demokratickou, považujeme za svou povinost časopiseckou, neustávati v seznamování čtenářů našich se zásadami strany té, s otázkami časovými, tak aby poučeni o nich byli a mohli, když nadejde den volby, vrhnouti hlasů svých s úvahou, s přesvědčením, aby mohli hlasovati se stranou, kteráž sdílí a zastává jejich náhledy. Nuž což jsou hlavní zásady strany zeleňácké čili nationalistů? Ty nechají se shrnouti v málo odstavců.

1.) Strana nationalistů požaduje, aby spojené státy vydaly neobmezené množství absolutních peněz. Totiž, aby nechaly natisknouti papírů, na kterých by stálo: totoť jest dolar, neb pět, neb sto dolarů a tyto papíry aby přijímány byly za tolik dolarů, kolik na nich vytištěno stojí.

2.) Vyžaduje, aby s těmito "penězy" zaplacen byl dluh národní.

Nuž, ptáme se každého soudného, rozumného člověka, zdali může i jen na okamžik mysliti, že by vláda pouhým natištěním na papír slov: "Totoť jsou peníze," nadělati z papírů peněz? Víme, že každý soudný čtenář přisvědčí nám, když řekneme, že ne! Jest to právě tak málo možné, jako by jsme vytištěním na kámen slov: Totoť jest chléb, mohli kámen v chleb proměnit. Vláda nemůže věci bezcené propůjčiti ceny, tak jako nikdo jiný nedovede jí ceny propůjčiti. Hlavním argumentem strany nationální jest arci, že ve všech zemích kolují papírové peníze a béřou se za peníze. To však není argumentem žádným, proto že se na požadavek jejich nepotahuje; neboť v žádné zemi na světě není a nebude absolutních peněz. Všechny papírové peníze na světě jsou dlužní úpisy neb poukázky, za které vláda neb bank se zavazuje zaplatit peníze a proto kolují co peníze a to sice v takové poměrné ceně k penězům, jak vláda jest schopna je splatit. Absolutní peníze by nebyly takovými penězy, neměly by žádnou hodnotu, žádnou cenu, a musily by býti proto bezcené. Že by vydání takových bezcených papírů bylo neštěstím pro celou zemi, že by musil veškerý obchod i průmysl upadnouti v zmatek, že by zem klesla v bídu největší, to myslíme nebude žádný rozvážný člověk chtít popírat. A proto myslíme že nebude též nikdo tvrdit, že by vítězství strany nationální bylo prospěšné pro zem tuto.

A právě tak záhubné jako nepoctivé a nečestné bylo by, aby dlužní úpisy splaceny byly takovými bezcennými "penězy." Úpisy ty slibují splaceny býti penězy, skutečnými penězy. Splatiti je něčím jiným, bylo by porušením slibu, mělo by v zápětí úplné zničení úvěru národního, nečest a zhanobení celého národa. A tomu, tvrdíme, nebude chtíti žádný čestný muž, žádný rozumný člověk. Však ten kdo vrhne hlas svůj pro stranu nationální, dává tím na jevo, že souhlasí s jejími zásadami a požadavky, že si přeje, aby zásady ty v skutek uvedeny byly.

Co nejvíce jest pozoruhodné v letošním volebním zápase jest, že strana demokratická všude kde o zvítězení jest v pochybnostech, nejen se pojí se stranou nationální, nýbrž i zásady této za své přijímá a uznává. Není lepšího důkazu než to, že strana demokratická vlastně nemá žádných zásad vlastních, a vrhajíc se v náruč straně mající tak nesmyslné, škodné a záhubné zásady jako strana nationálů, nezasluhuje podpory poctivých demokratů, kteří se zásadami nationálů nesouhlasí.

Notičky.

‡ Židé na poušti klaněli se zlatému teleti. Demokraté v Americe klaní se zelenému teleti.

‡ V Turecku panují poměry, jaké by si naši absoluťáci grýnbečáci a s nimi též demokraté přáli. Vláda turecká totiž vydala tolik absolutních peněz, že je nikdo nechce ani za čtvrtinu ceny a brzy už je nebude chtět ani zadarmo. Toť jest pro absoluťáky pravý ráj! Což aby se tam tak odstěhovali?

‡ Naše čelné "neodvislé" listy české otročí tek straně demokratické, že i své přesvědčení na povelení strany té zaprou a proti své zásadě odporoučí zvolení kandidátů zeleňáckých.

‡ "Pefel je pefel!" Před dvěma týdny potahoval "Slovan Americký" pana Karla Jonáše k zodpovídání se, jak smýšlí o otázce zeleňácké. Však minulý týden vydal demokratický ústřední výbor v Iowa pefel, aby zeleňáci a demokraté byli jedno tělo a jedna duše a Slovan, poslušen pefelu, neudělal ani kyselý obličej, když v minulém čísle "nařizoval:" "Nechť demokrati a zeleňákáři volí jedině ticketu demokratickou, an v této zahrnuty jsou tickety obě." — Nemaluj čerta na stěnu!

‡ Ve Slavii čteme: "*Trochu podivné nominace.* — Republikáné navrhli v New Jersey do kongresu bývalého ministra námořnictva G. M. Robesona, který patřil mezi nejzkaženější členy kabinetu Grantova, a v jehož odboru kvetlo to nejvybranější zlodějství. Nyní snad přijde řada i na Babcoka a Belknapa." — Aj! Aj! A nominace Butlera v Massachusetts nebyla podivná? Aj! Aj!

‡ V následujícím souhlasíme se "Slavií": "Svornost" ohlásila, že redaktor pan F. B. Zdrůbek žaloval "Věstník Chicagský" pro urážku na cti na $3000 odškodnění. "Věstník" oznamuje, že spté zvěsti nemůže dočkati, dokládaje k tomu: "My obracíme se tudíž na české časopisectvo a žádáme, aby donutilo Zdr. buď k žalování neb k odvolání noticky oné." — Nevíme kterak by mohlo časopisectvo pana Zdr. k tomu či onomu "donutit", a nemyslíme žeby k takovému donucování bylo povoláno. Časopisectvo české mimo Chicago může toho úplného nedostatku svornosti a těch zuřivých sporův mezi chicagskými našinci toliko litovati, ale účastniti se v nich, — vystříhej nás pane!

‡ Když dle náhledu nationalistů může vláda vydávat absolutní peníze, proč by nemohla též vydávat jiné absolutní věci. Ku příkladu absolutní mouku, neb absolutní kabáty. To jest přece stejné, vytisknout na kus papíru: Totoť jest absolutní dolar, anebo vytisknout na něj: Totoť jest absolutní kabát. Jak pak by asi šel absoluťákům ten absolutní kabát, když by jej na sebe pověsili?

‡ V roku 1873 zvítězila v Illinois "Reforma". Na vlnách reformy vplouli též v okresích Livington, Putnam a Woodford pokladníci do úřadu. V roku 1875 byli zvoleni znovu a výsledek jest, že nejdříve upláchnul pokladník Livingston Co. se 17.000 dol. O týden později pokladník Putnam

(Dokončení na stránce 5.)